

اولین همایش علمی پژوهشی توسعه و ترویج فرهنگ و هنر ایران

art.confnastr.ir

نقش اخلاق حرفه‌ای در حوزه‌ی مدیریت فرهنگ و هنر

با رویکرد به سازمان‌های آموزشی در ایران

مجید رفیعیان اصفهانی^۱*

شهرزاد احمدپور سامانی^۲

چکیده:

هر سازمانی خواهان انجام وظایف کارکنان به بهترین نحو است. بنابراین سازمان‌ها برای انجام وظایف با بیشترین کارایی و اثربخشی و در نتیجه تحقق اهداف و مأموریت‌ها، علاوه بر رعایت قواعد سازمانی، نیاز به مجموعه‌ای از رهنمودهای اخلاقی دارند که آن‌ها را در این امر یاری کرده و با ایجاد هماهنگی، حرکت آن‌ها را به سمت وضعیت مطلوب تسهیل سازد. بنابراین هدف از تحقیق حاضر نقش اخلاق حرفه‌ای در حوزه مدیریت آموزش حوزه فرهنگ و هنر است. مدیریت یکی از مهمترین فعالیت‌های انسان است. سابقه تئوریک مدیریت هرچند از لحاظ زمانی به حدود ۱۹۰۰ می‌رسد ولی بی‌شک از زمانی که انسان گروه را ساخت و جامعه اولیه را بنیاد نهاد و نیز از آن هنگام که به شکار و در غار زیستن پرداخت و برای مشکلاتش چاره‌جویی کرد، در عمل مدیریت نیز پدیدار شد. از بین مدیریت‌ها، مدیریت آموزشی از دشوارترین، پر اهمیت‌ترین و حساس‌ترین انواع مدیریت در سازمان‌های عمومی و دولتی است. در واحدهای آموزشی به لحاظ اهداف پیچیده و بسیار گسترده، فعالیت‌های متعدد و متنوع و روش‌های اجرایی گوناگون، مدیریت و رهبری آموزشی جایگاه ویژه‌ای را به خود

۱. دکتری مدیریت - گرایش کسب و کار، دانشگاه علم و فرهنگ؛ majidrafieian@gmail.com

۲. دانشجو دکتری، دانشگاه نجف آباد، sh197samani@gmail.com

اولین همایش علمی پژوهشی توسعه و ترویج فرهنگ و هنر ایران

art.confnashr.ir

اختصاص داده است، به خصوص در حوزه‌ی فرهنگ و هنر. در این تحقیق با استفاده از مطالعه کتابخانه‌ای و مشاهدات میدانی نویسنده، به بررسی نقش اخلاق حرفه‌ای در حوزه مدیریت آموزشی حوزه فرهنگ و هنر پرداخته شده است.

کلمات کلیدی: اخلاق حرفه‌ای - فرهنگ و هنر - مدیریت آموزشی

۱- مقدمه

برای ورود به بحث نقش اخلاق حرفه‌ای در حوزه مدیریت آموزشی فرهنگ و هنر لازم است مروری بر ادبیات مطرح در این زمینه داشته باشیم. ابتدا به ادبیات مربوط به اخلاق حرفه‌ای، سپس به بررسی حوزه مدیریت آموزشی می‌پردازیم؛ چرا که شناخت مدیریت آموزشی می‌تواند به درک بهتر موضوع کمک کند. در بخش دیگر به نتیجه‌گیری بحث پرداخته می‌شود.

۲- اخلاق

اخلاق عبارت است از مجموعه‌ای از اصول و هنجارهای راجع به ارزش‌یابی و داوری درباره‌ی افعال انسانی که به صورت ارادی و اختیاری انجام شود و تشخیص خوبی یا بدی آن‌ها و تعیین الزامات (بایدها و نبایدها)، مسئولیت‌ها و وظایف برای انسان (عوائدا ابراهیم^۳، ۲۰۲۰).

^۳ AwaidaIbrahim